

Magyar nyelvű istentisztelet
2022. január 9.
Felsőőr, református templom

Kegyelem nekünk és békesség...

Fennálló ének:

Főének:

Lekció: Máté 6,25-34

Jöjjetek, imádkozzunk! Ps. 56, parafrázis formában

Igehirdetés előtti ének:

Textus: Lukács evangéliuma 8,50

Amikor Jézus ezt meghallotta, így szólt: Ne félj, csak higgy.

Kedves Testvéreim a Krisztus Jézusban, tudom jól, hogy a héten volt január 6-a, ahogy katolikus testvéreink mondják: Háromkirályok Napja; vagy ahogy mi protestánsok nevezzük: Az Úr megjelenésének napja, epiphanias, tehát minimum illene vagy a napkeleti bölcsekről, vagy Krisztus Urunk megkereszteléséről, vagy méginkább a 12 éves Jézusról a jeruzsálemi templomban prédikálnom, de bocsássanak meg nekem, nem teszem. Helyette egy olyan Igét választottam, ami egy saját kérdésemre, és remélhetőleg a tiálatok felvetett és érzékelt nagy kérdésre választ tud adni. Féljünk-e vagy ne féljünk a mától, a holnaptól, az élettől, a haláltól? Az igehirdető örök dilemmája ez:, miután tudja az ÜZENETET: Hogyan kezdjem az igehirdetést, hogy az érdeklődés felébredjen, és ne legyen a prédikáció altatószer. Legyen valami ütős? Legyen valami egészen személyes? Ma én mindkettőt felhozom erre a szószerke. Félelmekkel teli, feje tetejére állt világban élünk – ezt nap mint nap érzékeljük. Nem a Corona okozza a félelmünket, - az is! -hanem az, hogy

egyre nagyobb szorongással nézzük és tapasztaljuk: az erényt kikacagják, a hűségest megvetik, a nevetségest meg piedesztálra állítják. Az a félelem, ami bennem volt és van, kicsinek bizonyul ezekhez az általános félelmekhez képest. Akik ismernek, tudják, hogy nem tudok rutinból prédikálni. Amikor megkaptam Kádas Richárd Nagytiszteletű Úrtól a felkérést, hogy január 9-én én prédikáljak itthon, elkezdett bennem dolgozni a régi aggodalom, hogy ne mondjam: félelem. Az, ami a mai napig benedvesíti az istentisztelet előtt a tenyeremet. Hogy ti. arra van-e a szüksége a gyülekezetnek,. amit én mondani szeretnék? Azt adom-e át a gyülekezetnek, amit az Isten akar velem elmondani? Az az aggodalom is bennem motoszkál, hogy jaj, meg ne bántsak valakit, jaj, ki ne prédikáljam a gyülekezet közösségéből! Kevesen tudják, hogy a 2014-es vizitáció előtt – ha jól emlékszem, 1998-ban már volt egy vizitáció a gyülekezetünkben. LSI Peter Karner, DI Blühberger és Kirchenrätin Tina Schönhammer voltak a vizitációs bizottság tagjai. Miután a könyveinket és számadásainkat a magas bizottság rendben találta, Peter Karner összehívta a presbiter atyákat és anyákat egy rövid kis gyűlésre a lelkészi hivatalba s a jelenlétemben feltette nekik a kérdést: Hogy prédikál Gúthy László? Ahányan voltak, annyi válasz jött. Schlafmittel. Nincsen benne darázs. Ezek a prédikácók nem motiválnak, csupán biblíamagyarázatok bennfennteseknek. Egy ilyen válaszra is emlékszem: Készületlen. Meg egy ilyenre is: Mindig tudom, mikor jön az ámen, és még az órára se kell nézni. LSI megkért, mutassam meg neki a készülő füzetemet. Láta, hogy mind magyarul mind németül mennyit küzdöm az ÜZENETért, annyit mondott: Te csak maradj Gúthy László. Akkoriban még kézzel írtam a prédikációkat, nem volt segítségemre a komputerem német nyelvi programja. Félelem, fortélyos félelem igazgat –mondta a 30-as években a református k ö l t ő , J ó z s e f A t t i l a . Félelem. Akik az emberi lélekkel foglalkoznak, négyféle félelmet különböztetnek meg. Az első rögtön a születéskor kerít a hatalmába, az első síráskor. Azt mondják a piciny ilyenkor az életét félti, mert minden idegen és ismeretlen a számára, tehát tkp. az életét félti. Ezt a félelmet érezzük akkor is, amikor az elmúlás közel jön hozzánk. A következő az, amikor megtanulunk fogni – és elveszíteni, Amikor kicsúszik vmi a kezünkől, vagy elvesznek tőlünk vmit. Ez az elveszés, az elvesztés félelme. Elveszteni azt, amink vagy akink van. Az következő már a szocializált ember félelme, amikor olyant

tesz, aminek büntetés a következménye. Tehát a büntetéstől való félelem. Ide sorolható az a félelem, aggodalom is, hogy „jaj, mit szólnak vajjon hozzá?” A félelem legmagasabb emelete az, amikor az ember fél attól, hogy nem találta meg önmagát, hogy nem az, akinek lennie kellene. Ezek a félelmek nem mindig határolhatók körül, olykor az egyik erősebb, a másik gyengébb, - de mindenképpen földi pokollá tudják tenni az ember életét.

Nos, kedves Testvéreim, kell-e attól félnetek, hogy G. L. magát fogja itt ma prédikálni?

Higgyétek el: nem kell. .

Ezért induljunk ki abból, amit a Bibliából az emberi életről tudunk: Istenünk eredeti akarata szerint az emberi életet nem a félelem jellemzi. Az Ő teremő akarata szerint az ember derűben, szeretetben és harmóniában él: úgy, hogy szereti Istent és szereti a másik embert. Harmóniában él teremőjével, önmagával, a környezetével éls a másik emberrel. Ilyen volt az emberi élet eredetileg, és ilyen lehetne mindig, még ma is, ha nem állandóan a másikat lesnének és nem irigyelnének el tőle a falatot. Pontosan ezt teszi velünk a félelem. Mi lesz a gyerekekkel, - le fog esni a fáról. Mi lesz a bankbetétünkkel – olyan magas az infláció. mi lesz a munkahelyemmel, m i lesz az energia-árakkal, mi lesz a vetéssel, mi lesz a jövő évi szürettel...- és a többi, és a többi.

Ezért fontos a jézusi mondat: Ne félj, csak higgy! Mert a félelem mögött mindig beteg egy kicsit – vagyon nagyon – a hit. Ahol él a hit, ahol a hit egészséges és tiszta, ahol a hit nem csak bibliaismeret, hanem Isten iránti feltétlen bizalom, ott persze van félelem is, de nem uralkodik az emberen mindenestől. Persze, hogy van félelem, hiszen ki ne féltene azokat, akik fontosak neki, ki ne féltene ezt a vajúdo világot, ami az átmeneti otthonunk az Isten szeretete és az Isten örökkévalósága között. Isten szeretetéből jövünk és Isten örökkévalóságába tartunk. Ki ne féltene a világot? Mert látjuk a bajokat, nevén is nevezzük őket, látjuk a veszélyeket is és éppen eleget kiabálunk is miattuk, - de a bajok és veszedelmek között sem adjuk át magunkat a félelemnek. A hit akkor igazán hit, ha a reménytelenség ellenére is tud reménykedni. Amikor nekünk áll a zászló, amikor többségben vagyunk és fut velünk a szekér – nos akkor nem nagy dolog a hit. Amikor a jelek azt mutatják, hogy Ábrahámnak soha nem lesz már fia, akkor kell a hit igazán. És Jézus azt akarja, hogy nekünk legyen hitünk. Ne abban, hogy minden kérésünk kivétel nélkül teljesül, némelyik azonnal, hanem Isten királyi

uralmában legyen hitünk! Hogy elhiggyük, egzisztenciális konzekvenciával, hogy érdemes magunkat alávetnünk az Ő uralmának! Keressed először az Ő országát – és akkor nem a félelem fogja uralni az életed. Nem a szomszéd vagy bárki kritikája. Hanem az Isten élő beszéde, Igéje. Ez az a hit, amire Ő minket biztat. Ez a hit fontos Jézusnak, ezt a hitet kereste és taálta meg pl. Jairusnál. Meg a századosnál, akinek a szolgáját meggyógyította. Erre tanítóitta tanítványait, és bennünket, mai tanítványokat is erre akar megtanítani. Hogy az első helyre tegyük azt, ami az első helyre való: Isten uralmát. Akkor nem kell félni sem a mától, sem a holnaptól, sem a másik ember nyelvétől, sem a körülményektől. Isten királyi uralma alatt élve nyugodt lélekkel elmondhatjuk: Ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, MERT TE VELEM VAGY. Meg kitűzhetjük a házunk fasszádjára a transzparenst a felirattal: Ha az Isten velünk, ki lehet ellenünk? Pontosan úgy, mint a református erdélyi fejedelem, Bocskay István. Vagy azt, amit Józsue mondott Izráel első országgyűlésében, Sikemben: Én és az én házam (népe) az Úrnak szolgálunk.

Van olyan félelem-nélküliség is, amit nem tanácsol a Biblia. Ez pedig a hitetlen ember magabiztossága. Olvasunk Jézus példázatai között egy hamis bíróról, aki ezt mondja: Istent nem félek és embert nem becsülök...(Luk18,4) Ilyen is van. Valaki azt mondja magáról: én vagyok én és ez nekem éppen elég. Álljon vigyázz-ba mindenki, aki tőlem akar valamit. Ma eléggé elterjedt ez az egyébként üres magabiztosság, amiről az első komolyabb próbánál kiderül, hogy semmilyen értékes tartalom nincs mögötte. Ebből nem támad sem türelem, sem jóság, sem erkölcsi tartás, csak a mások lebecsülése és Isten semmibe vétele. Mert aki nem él az Isten jelenlétében, annak nagyon kedves foglalatossága a mások lenézése, kigúnyolása, esetleg pellengérre állítása. A mások igyekezetének lebecsülése, az emberi hibák és gyarlóságok állandó felemlgetése. Szálkát vesz észre a másik szemében, a sajátjában pedig gerenda van. Persze ettől a gerendától nem is lát semmjit – csak a másik szálkáját.

Van hasznos félelem is. Ez pedig az Isten-félelem. Zakariás megáll az oltár mellett, s meglátja az angyalt – és nagy félelem fogja el. Mert Isten néha valóban megállítja az embert, és akkor tudni kell nagypon csöndben lenni. Egy váratlan baleeset, egy infarktus, egy nagyszerű emberi teljesítmény, egy méltatlan és jogtalan támadás, egy műalkotás vagy egy természeti szépség is. Aki nem tud félelemmel és reszketéssel megállni az Isten előtt, annak jó újra

gondolnia, hogy mivé is lett az ő egykori gyermeki bizodalma, hogy lett belőőe az évek, évtizedek során egyházi rutin, vallásos megszokás, esetleg nosztalgia, a régi un. szép idők állandó felemlegetése és visszavágyása. Az ilyen hit már jó ideje nem teherbíró, nem igazán élő hit.

Egy utolsó gondolat.

Ha Mózes csak a zúgolódó zsidók hangját hallotta volna, meg a körülötte levő homok- és kösivatagot. látta volna, akkor egészen biztosan visszafordult volna az egyiptomi húsos fazekakhoz. A rabság biztonságába. De Mózes hitben már látta az Eljövendőő, talán Dávid királyt is meg a jeruzsálemi két templomot, „mintha látta volna a láthatatlan“-t. Ezért komolyan vette a saját küldetését is meg a népe küldetését is.

M i már sokkal tisztábban laájuk az Eljövendőő, hiszen emberi formában itt volt közöttünk, lelki formájában pedig ma is itt van közöttünk. Ezért vesszük komolyan, amit tölünk (is) kér:

Ne félj, csak higgy!

Ámen.

Jöjjetek, imádkozzunk:

Urunk, közöttünk és bennünk élő Jézus Krisztus, köszönjük neked, hogy nincs, nem lehet olyan félelmünk, amit bizalommal eléd ne hozhatnánk és te gyógyírt ne adhatnál reá. Köszönjük, hogy ma ezt helyezted a szívünkre: Ne félj, csak higgy! Megvalljuk, bizony féltjük koszos porszem-életünket, félünk a haláltól,. félünk a világ kerekeinek mai forgásától, féltjük a szeretteinket és mindazt, ami a kezünkben van. Félünk a számadástól is, mert ugyan melyikünknek lenne nem csak szálkája, de sok-sok gerendája. Bőségesen vannak bűneink, mulasztásaink is, amik miatt nem állhatunk eléd emelt fővel, csak szemünket a földre fordítva – alázattal. De tudjuk, hogy ma is és az élet minden napján szeretetedre bízhatjuk magunkat, mint a kisgyermek az anyja kezére, mert Te gondoskodsztólunk.

Enyhítsd a gyászolók szomorúságát és gyógyítsd meg beteg testvéreinket.

Nagy szükségünk van arra, hogy egészen mennyei Atyánk atyai uralma alatt élhessünk. Hogy a kezére bízyuk magunkat, mert az a kéz atyai kéz.

Ezt kérjük az előttünk álló hét napjaihoz: jöjj el hozzánk és terjeszd ki ránk áldott hatalmadat. Ámen.

Mi Atyánk..

Áldás

Hirdetések

Záróének: